

EM TRẢ LẠI THẦY CÔ "Năm điều Bác Hồ dạy"

By facebooker: Nguyễn Tuấn Anh

Em là cựu học sinh, Dưới mái trường cấp I, II năm nào... Nhớ về các Thầy Cô giáo. Truyền cho em bài học năm xưa. Bài bắt buộc mỗi mùa khai trường gõ cửa. Bài cấm được quên trong giáo án Thầy Cô lên lớp: "Năm điều Bác Hồ dạy"

Ba mươi năm trôi qua. Em tự hỏi rằng: Học thuộc năm điều ấy để làm gì Nếu không mang nó vào cuộc sống? Thừa Thầy Cô, Nhà Trường cùng Xã Hội... Trên hết là Đảng và Nhà Nước này Làm sao để thực hành bài học ấy trong cuộc sống hôm nay?

**** Điều 1. Yêu Tổ quốc, yêu đồng bào ****

Lại thấy *Tôi yêu Tổ Quốc tôi mà tôi bị bắt* Anh ấy xuống đường hô vang khẩu hiệu chống ngoại xâm Và anh vào tù. Đảng bảo tội danh là "trốn thuế"!

Có người lên cầu vượt Treo biểu ngữ bảo vệ Hoàng -Trường Sa Và tố cáo tham-ô những-lạm cửa-quyền Đang ngày đêm tàn phá quốc gia, xói mòn đất nước Và họ đi tù vì tội "tuyên truyền chống nhà nước"!

Có cô gái xót thương đồng bào mình bỏ xác chốn trùng dương Cô tìm hiểu căn nguyên và bật thành câu chữ: *Uất ức biển ta* Rồi cô ấy ra toà. Cũng tội danh "chống nhà nước"

Nhiều vị học rộng hiểu sâu Thấy nguy cơ mất nước ẩn tiềm Họ kín nhau cùng bàn kế sách đổi thay Mưu tìm một vận may cho Tổ quốc Và họ ra toà với tội danh "lật đổ"

Điều 1 phá sản rồi, Nên chẳng dạy chúng em phải kính yêu Đảng – Bác? Còn Tổ Quốc và Đồng Bào,... thì đặt xuống hạng ba?

**** Điều 2. Học tập tốt, lao động tốt ****

Học tập làm sao cho tốt, khi: Chủ nghĩa thành tích lên ngôi Nhan nhản nơi nơi bằng cấp dỏm, luận văn thuê Lâu lại rộ chuyện ông Giáo sư cóp bài của bạn Nay xì chuyện bà Tiến sĩ đạo văn Cửa quan chỉ thấy tung hê bằng cấp, coi rẻ tài năng!

Lao động tốt sao bằng kẻ gian ngoan xảo quyệt Luồn lách lươn lẹo lại lên lương Sớm cấp ô đi, chiều cấp về Ba chục phần trăm công chức thực sự đáng ăn lương Chưa kể những kẻ ngồi mát ăn phong bì Một chữ ký đem về dự án Có thể cướp mang cả dòng họ -chẳng màng gây hậu hoạ mấy đời sau!

Điều 2 nhai còn không nổi, nuốt sao trôi?

**** Điều 3. Đoàn kết tốt, kỷ luật tốt ****

Hợp quần gây sức mạnh Thế mà buổi đầu cướp chính quyền Đảng phân biệt cha thằng này nguy quân, mẹ con kia nguy quyền Chị thằng nọ là tư sản, nặng tội hơn là mại bản Để gieo vào đầu đám trẻ con nỗi hằn đau lý lịch, nỗi mặc cảm thân nhân Nên cả triệu người ra đi, kết đoàn nơi xứ lạ quê người...

Kỷ luật tốt thế nào khi kẻ xấu ung dung Pháp chế vị nhân thân với những trò vãi thừa che mắt: Nào là xử lý nội bộ, rồi thì chuyển nơi công tác Trên bảo dưới chẳng nghe, mấy chục năm không màng khiển trách!

Điều 3 quá xa rời thực tiễn, em chào thua!

**** Điều 4. Giữ gìn vệ sinh thật tốt ****

Em ra đường phải làm Ninja bịt mặt Khói xe bụi đường mù mịt khắp nơi nơi Rừng vàng kêu cứu Sông ngòi khô cạn Môi trường ô nhiễm Chẳng biết giữ vệ sinh thế nào Khi thực phẩm hằng ngày em ăn, họ cảnh báo: Coi chừng độc tố gây ung thư!

Cho em quên Điều 4, để sống tạm qua ngày!

**** Điều 5. Khiêm tốn, thật thà, dũng cảm ****

Chịu thôi, Từ bấy lâu nay Đảng vẫn tự hào: Ta là trí tuệ đỉnh cao! Xã hội chủ nghĩa lừng danh nơi em đang sống Là chế độ ưu việt nhất trong lịch sử loài người Dân chủ và tự do gấp vạn lần tư bản Thực dân và đế quốc, kìa chúng nó còn đang giãy chết Khiêm tốn làm sao khi em đang chót vót trên tầm cao nhân loại?

Lời dạy thật thà sao nghe thum thum Khi em thấy từng đoàn lũ lượt Con ông cháu cha cùng dây mơ rễ má Chen chúc nhau sang du học xứ người Xứ sở đang từng ngày "giãy chết" Ôi xảo trá chứ thật thà chi? Lời dạy thật thà tạt vào mặt em gáo nước lạnh Khi nghe bài học anh hùng Lê Văn Tám ngày xưa Lại là đồ đều!

Em hiểu, những chuyện nêu trên có cả triệu người biết Nhưng vì lòng "dũng cảm" của điều năm Họ cứ phải ngậm tằm Để an bài trong hiện tại

Em xin khoan tay Trả lại năm điều dạy không có đất thực hành. Em bỏ học!*